

John Henry Newman 1801-1890

Korte biografie

John Henry Newman werd in 1801 als zoon van een bankier geboren. Vanaf 1817 studeerde hij in Oxford literatuur, wiskunde en rechten. Vanaf 1821 theologie. In 1825 tot priester gewijd, werd hij in 1828 pastor van de universiteitskerk, waarin hij zijn beroemde "*Parochial Sermons*" hield. In september 1833 lanceerde hij de "*Oxfordbeweging*", die de Nationale Kerk met haar oorspronkelijk erfgoed wilde revitaliseren.

Reactie van de Staatskerk en eigen geloofstwijfel dwongen hem over te gaan naar de R.K.Kerk op 9 oktober 1845. Hij verantwoordde die stap in zijn "*Ontwikkeling van de Christelijke Leer*" (1845), alsook later in zijn "*Apologia*" (1864).

In 1847 te Rome tot katholiek priester gewijd, stichtte hij, in Engeland weergekeerd, twee oratorianengemeenschappen, te Birmingham (waar hij overste werd) en te Londen. Hij werd ook de eerste Rector van de katholieke universiteit van Dublin (1851-58); haar geestelijk fundament omschreef hij in zijn beroemde "*Idea of a University*", waarin een geniale beschrijving van de *gentleman* te vinden is. In zijn ideeën over de *leek-in-de-kerk*, die meer moet zijn dan een brave jaknikker en een milde geldschieter, voorvoelt men reeds Vaticanum II.

De eigentijdse discussie over de *pauselijke onfeilbaarheid* wist hij in gezondere minimalistische banen te leiden. Hij schreef een origineel filosofisch werk over de geloofs zekerheid, de "*Grammatica van de instemming*" (1870). Lang verdacht te Rome, maakte Leo XIII daar een eind aan door zijn kardinaalsbenoeming (1879).

Newman stierf op 11 augustus 1890.